

РЕШЕНИЕ

№ 7308

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 18.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8163** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и чужденците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Ш. Ел Асал, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в Л., без гражданство, със съдебен адрес [населено място], [улица] (Безистен), ет.2, чрез адв. Т. И., срещу Решение № 12169 от 07.08.2023г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ е постановен отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят поддържа, че административният орган е подходил формално и не е изяснил всички факти от бежанската история на жалбоподателя, както и сигурността в страната му на произход. Претендира се отмяна на решението.

В съдебно заседание, оспорващият се явява лично и чрез процесуален представител адв. И. и поддържа жалбата на заявените основания. Излага, че неправилно е посочено, че лицето е притежава ливанско гражданство. Твърди се, че жалбоподателят е палестинец, но не може да се завърне в П., тъй като в момента там е налице въоръжен конфликт. По отношение на О. и Турция сочи, че няма никакви

доказателства, че тези държави биха го приели на тяхна територия, понеже той никога не е притежавал документи, които да му позволят да пребивава на тяхна територия. Моли за отмяна на постановеното решение на председателя на ДАБ-МС.

Ответникът – председател на Държавната агенция за бежанците при МС се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява, че лицето само, с подаването на молбата за международна закрила, е показало с какви документи разполага и, че е ливански гражданин. Повече от 6 години пребивава в Р. България и не е търсил международна закрила, а едва след като е задържан от българските власти през 2022г. за финансови измами е подал молбата си за международна закрила.

Софийска градска прокуратура, редовно и своевременно призована, не изпраща представител.

Административен съд София – град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа страна:

Административното производство започва с подадена молба за предоставяне на международна закрила с вх. № 105400-3749/01.08.2022г. на Дирекция „Миграция“-МВР и в следствие пред длъжностните лица на ДАБ при МС с молба вх. № РД 09-2798/12.08.2022г. на РПЦ - С. до председателя на ДАБ при МС, от жалбоподателя Ш. Ел Асал, от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], Л., палестинец без гражданство, етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение: женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като той не е представил документ в оригинал, удостоверяващ неговата самоличност.

Търсецията закрила посочва, че между 1983-1985г., когато е бил на около 14-годишна възраст, той и семейството му са напуснали Л. и са се преместили легално в Д., Обединени арабски емирства (О.). Посочва, че през 2010 г. е напуснал О. за Л., и в същата година е пристигнал легално в Република България като член на семейство с виза, получена въз основа на покана от съпругата му - българска гражданка, с която се е запознал в Д.. Твърди, че след пристигането си в България през 2010г. не е напуснал страната ни, с изключение на едномесечно пътуване до С. през 2012-2013г.

Във връзка с подадената молба е проведено интервю на 13.10.2022г., обективизирано в протокол с рег. № УП21629, в което молителят заявява, че заедно със семейството му са напуснали Л. през 1986г. за С., където са отседнали около една година при родителите на майка му, която е сирийска гражданка, получили са виза за О. и са пребивавали в Д. до 1999г. Твърди, че през 1999 г. се е върнал в Л. във връзка с уреждане на документи и след месец и половина е напуснал страната, отново за О., с документ за пътуване, издаден от Ливанското посолство в Д.. В отговор на запитване от интервюиращия орган, кандидатът е посочил, че освен документ за пътуване на палестински бежанец, издаден от ливанските власти, той е притежавал и гвинейски паспорт, издаден въз основа на бизнес в Г., невалиден към настоящия момент, както и че с този гвинейски паспорт е напуснал Л..

Кандидатът съобщава, че няма деца, и че на територията на Република България живее с втората си съпруга - българската гражданка, с която е сключил граждански брак на 12.04.2021г. в С.. Посочва, че в страната ни има 3 фризьорски салона, както и че се е занимавал с покупко-продажба на автомобили. Чужденецът посочва, че майка му и сестра му пребивават легално в Обединени арабски емирства, че баща му е

починал през 2006г. в Д., и че брат му от около 13 години живее в САЩ. Твърди, че в Д. се е занимавал с търговия на международната борса с жито, горива, недвижими имоти и др., в съдружие с няколко души от Д. и К., както и че генерираните средства от този бизнес - близо 5 млн. лева, е инвестирал в България. На въпрос на интервюиращия орган, по какъв начин се е сдобил с първоначалния капитал за извършването на търговия на борсата, кандидатът заявява, че началният капитал е дошъл от дубайски принц, с когото са учели заедно.

Кандидатът декларира, че не е имал проблеми с официалните власти и не е бил арестуван, съден или осъждан в държавата му по произход. Заявява, че не е членувал в политически партии или организации. Посочва, че не е имал проблеми с религиозната или етническата си принадлежност в Л..

Жалбоподателят мотивира молбата си за закрила с твърдения за преживяно насилие от страна на членове на шиитското движение „А.“ в [населено място], Л., които през 1999г. са го задържали и разпитвали във връзка с неговия баща и членството му в партия „Ф.“. Заявява, че не може да се завърне в страната си на произход - Л., тъй като, според негови роднини, е издирван от „Амалско движение“, които са съюзници на „Х.“. Твърди, че не може да се завърне и в последната страна на пребиваване - Обединени арабски емирства, тъй като разрешението му за пребиваване е изтекло шест месеца, след като е напуснал страната. Изтъква, че желае да живее в България заедно със своята съпруга, която е българска гражданка, и е подал молба за закрила заради невъзможността да поднови разрешението си за пребиваване в страната ни, както и да се ползва от медицински грижи, като нелегално пребиваващ.

В ДАБ при МС е получено писмо от Главна дирекция „Национална полиция“ (ГДНП) с вх. № КП-3673/22.08.2022г., от което става ясно, че жалбоподателят е влязъл на територията на Република България с гвинейски паспорт, притежавал е документ за временно пребиваване в Република България, издаден на 19.06.2015 г., и от около шест години пребивава нелегално в страната. Посочено е, че лицето притежава и валиден до 28.04.2026г. ливански документ за самоличност.

В ДАБ при МС е получено писмо с вх. № КП-4088(2)/01.12.2022г., от ГДНП, съдържащо писмено сведение от жалбоподателя, във връзка с извършваната му проверка от ГДНП, отдел „Икономическа полиция“, сектор „Противодействие на престъпления срещу финансово-кредитната система и компютърни престъпления. В писмото главната дирекция се е позовала на писмо от същата година до Дирекция „М.“ при МВР, за запитване на И., Султанат О. за извършена измама и приложени копия на платежни нареждания на получатели в страната, сред които и Ш. Ел Асал, което било потвърдено при оперативна проверка. Също са установени от системата на МВР данни за образувани 5 досъдебни производства за различни престъпления на територията на СДВР срещу Ш. Ел Асал.

След преценка на събраните по преписката доказателства и на основание ЗУБ А. В.- главен експерт в отдел ПМЗ – кв. О. К., РПЦ-С. е дала становище, в което предлага на Ш. Ел Асал да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Издадено е и оспореното в настоящото производство Решение № 12169 от 07.08.2023г. от председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е приел, че кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения

от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Предвид необоснованите твърдения на чужденеца, органът е приел за неустановено осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова. Не са установени положителните предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ и с тези мотиви, искането на чужденеца в частта за предоставяне на бежански статут е отхвърлено като неоснователно.

На следващо място, органът е достигнал до извода, че липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут, като се е аргументирал с недостоверните твърдения на молителя, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, или по причина на реална опасност от изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. В тази връзка е прието, че предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ не са налице. Председателят на ДАБ е констатирал, че липсва личен елемент за търсената международна закрила и е приел, че не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. Същевременно за кандидата са се установили положителните предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. Приел е, че молителят не е посочил член от семейството му да има предоставена международна закрила в Република България, затова за него не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ. Посочените от чужденеца лични мотиви за желанието му да живее в Република България, а именно: бракът му с българска гражданка, и необходимостта от лечение, не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателя на 10.08.2023г. срещу подпис в присъствието на преводач.

По делото е представена административната преписка в цялост, включително и ангажираните от страните допълнително писмени доказателства.

С административната преписка са представени и приети по делото медицински документи, от които се установява, че жалбоподателят Ш. Ел Асал действително страда от психиатрично заболяване - шизофренно разстройство, депресивен тип - видно от амбулаторен лист от дата 25.08.2022г. Също има данни за заболяването през предходни години, за провеждано лечение - 2015г.

Представена и регистрационна карта от UNRWA за семейството И. Ф. Асал (глава на семейството) и за 7 лица, в която по т.2 е записано и името Ш.. Представени са и данни за сключен брак с българската гражданка Ц. В., но през 2018г. този брак е прекратен с акт на съда, като няма данни за родени от брака деца. Представено е удостоверение за сключен граждански брак с Л. Ватрачка Ел Асал през 2021г.

Представена е и справка вх. № ЦУ-1434/21.09.2023г. на актуалната политическа и икономическа обстановка на Република Л. към 21.09.2023г. на Дирекция „Международна дейност“ към ДАБ-МС.

Административен Съд С. – град, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 10.08.2023г., а жалбата е подадена до съда на 16.08.2023г. /вх. № 30247 по описа на АССГ/, т.е. в срока по чл. 84, ал. 2 ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни

права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Процесното решение е издадено от заместник-председателя на ДАБ при МС, който е компетентен орган по чл.75, ал.1, вр. чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ. Решението е постановено при спазване на изискванията за форма и е материализирано в писмена форма съгласно чл.59, ал.2 АПК.

Производство по чл.68, ал.1, т.1 ЗУБ е образувано във връзка с подадена от чужденеца молба за предоставяне на международна закрила с вх. № 105400-3749/01.08.2022г. на Дирекция „Миграция“-МВР и в следствие пред длъжностните лица на ДАБ при МС с молба вх. № РД 09-2798/12.08.2022г. на РПЦ - С. до председателя на ДАБ при МС. Основанията за предоставянето на статут на бежанец или на хуманитарен статут са уредени в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост.

Противно на твърденията в жалбата, административният орган не е допуснал нарушение на задълженията си за служебно изясняване на случая, вкл. по силата на чл. 9 и чл. 35 АПК. Съгласно чл. 63а, ал.1 ЗУБ на чужденеца е предоставена възможност да заяви фактите и обстоятелствата от бежанската си история в интервю. По силата на чл. 30, ал. 1, т. 9 ЗУБ кандидатът има задължение по време на административното производство да съдейства за изясняване на неговия случай, като съобщава пълна и достоверна информация на съответните длъжностни лица. Според чл. 63а, ал. 2 ЗУБ чужденецът е длъжен да представи всички доказателства в подкрепа на молбата си за международна закрила до произнасянето по нея, като в случай че не ги представи, произнасянето се извършва без тези доказателства.

В хода на проведеното интервю той последователно е разпитан за всички релевантни обстоятелства по чл. 8, ал. 1 ЗУБ – наличие на основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, както и за извършени лично спрямо него действия на преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, вкл. наличие на реална опасност от тежки посегателствата по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание.

Твърденията на оспорващия, че е издирван от „Амалско движение“, които са съюзници на „Х.“, правилно са преценени като липса на основание за предоставяне на бежански статут, тъй като той не обоснова по никакъв начин твърденията си, че му е оказано насилие, че е бил заплашен или че е издирван от някое от двете шиитски движения. Правилна е преценката на административния орган, че изложените от кандидата мотиви за напускане на страната му по произход не са правно значими за търсената защита, тъй като не могат да се приемат за обосновано опасение от

преследване. При извършения анализ органът е взел предвид психическото състояние на жалбоподателя, според медицинското заключение на психиатър в наличните по административната преписка амбулаторен лист № 350 от 19.11.2019г., потвърдено от амбулаторен лист от 25.08.2022г., видно от които чужденецът страда от шизоафективно разстройство, депресивен тип. В заключението от извършения преглед е записано следното: психично - в ясно съзнание, ориентиран задоволително, критичен, емоционално - вътрешно напрегнат, волево- хипобуличен, мисловен процес - неравномерен по темп, няма категорични данни за налудности, няма категорични данни за ВПР (възприятно-представни разстройства).

По така изложените съображения, правилен и законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Съдът намира за правилна и обоснована преценката на административния орган за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1-2, като правилно тази преценка е направена по отношение на страната на произход, за която органът в особеното производство събира данни, обобщени в нарочна справка.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай Ш. Ел Асал не навежда като причина за напускането на родната си страна, наличието на опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Няма данни жалбоподателят да е търсил помощ от полицията или съдействие от страна на властите в страната на произход и не може да се обоснове извод, че последните не са изразили готовност да помогнат.

Изводите на административния орган се подкрепят изцяло от данните по справката от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, представляваща официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му, фактите по която не са опровергани. Следва да се сподели изводът в оспореното решение, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за закрила. Данни за заплахата на жалбоподателя липсват. Твърденията му за заплахата за живота му следва да се ценят като необосновани и неясни, с оглед изявленията му, че не е имал проблеми с официалните власти и не е бил арестуван, съден или осъждан в държавата му по произход, както и обстоятелството, че не е членувал в политически партии или организации и че не е имал проблеми с религиозната или етническата си принадлежност в Л..

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради

безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Член 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Със свое Решение от 17.02.2009 г. по дело № С- 465/07/Meki Elgafaji and Noor Elgafaji vs Straatssecretaris van Justitie/, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, Съдът на Общността (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011) се постановява, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата- членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Извършената преценка за липса на основания жалбоподателят да се опасява за живота или свободата си на тази територия поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, както и че не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, и че за кандидата е възможно да се завърне в страната си на произход, се подкрепя напълно и от представената по делото справка за актуалното положение в Р. Л. с вх. № ЦУ-1434/21.09.2023г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС. При преценка относно ситуацията в страната на произход на оспорващия (Република Л.), е видно, че Л. е парламентарна република, основана с Националния пакт от 1943 г., който разпределя държавната власт сред маронитски, християнски президент, шиитски говорител на парламента /Камара на депутатите/ и премиер сунит. Не може да се направи извод за наличие на такива проблеми със сигурността, които да са от такъв характер, че е налице реална опасност от тежки посегателства. Действително, налице е относителна нестабилност в страната, но не може да се направи извод, че тя е такава, че да покрие изискването за сериозност.

По отношение наличието на предпоставките на чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 ЗУБ – не е налице член на семейството на жалбоподателя, който да е получил

статут на бежанец. Действително, се установява, че той е женен за българска гражданка, но посоченият факт не е предвиден като такъв, че да послужи като основание за предоставяне на статут на бежанец. Същевременно, правото на семеен живот не би било накърнено доколкото жалоподателят, като чужденец, има правната възможност да поиска пребиваване в страната, на друго основание. Установяват се факти, от които може да се направи извод за това, че ако жалбоподателят действително е имал опасения от преследване в страната си на произход, той е имал достатъчно време и възможности да поиска закрила в Р. България, след като съгласно писмо на ГДНП с вх. № КП-3673/22.08.2022г., той е притежавал документ за временно пребиваване в Република България, издаден на 19.06.2015г. , и от около шест години пребивава нелегално в страната. Посочено е, че лицето притежава и валиден до 28.04.2026г. ливански документ за самоличност.

Следва да се отбележи, че във връзка с полученото в ДАБ при МС писмо с вх. № КП-4088(2)/01.12.2022г. от ГДНП, съдържащо писмено сведение от жалбоподателя, във връзка с извършваната му проверка от ГДНП, отдел „Икономическа полиция“, сектор „Противодействие на престъпления срещу финансово-кредитната система и компютърни престъпления, може да се направи извод за това, че жалбоподателят би могъл да бъде заплаха за националната сигурност. В писмото главната дирекция се е позовала на писмо от същата година до Дирекция "М." при МВР, за запитване на И., Султанат О. за извършена измама и приложени копия на платежни нареждания на получатели в страната, сред които и Ш. Ел Асал, което било потвърдено при оперативна проверка. Също са установени от системата на МВР данни за образувани 5 досъдебни производства за различни престъпления на територията на СДВР срещу Ш. Ел Асал.

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, а именно извършил е проверка доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход, като данните от справките на ДАБ съвпадат с отразеното в решението. Изводите на заместник председателя на ДАБ-МС, че по отношение на жалбоподателката не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл.8 и чл.9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ш. Ел Асал, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в Л., без гражданство, със съдебен адрес [населено място], [улица] (Безистен), ет.2,

чрез адв. Т. И., срещу Решение № 12169 от 07.08.2023г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: